

[Ebba Strange]

dagsorden, som regeringspartierne har foreslået. Når jeg er ked af det, så er det, fordi det jo i mange år var takket være Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet og SF, at Christiania overhovedet fik lov at bestå.

Da vi så fik den borgerlige regering med De Radikales medvirken, vidste Venstre og Konservative jo godt, at hvis de skulle have fred med De Radikale om Christianiaspørgsmålet, måtte de prøve at finde en løsning. Derfor fremsatte de lovforslaget, der lovliggjorde Christiania, som vi vedtog med et meget stort flertal i 1989. De eneste partier, der stod udenfor, var Fremskridtspartiet, CD og Kristeligt Folkeparti.

To af disse partier er nu med i regeringen, og det tredje har rejst forespørgselsdebatten, så det er klart, at vi nu står i en ny politisk situation, som er en udfordring dels for regeringen, men selvfølgelig også for de to tidligere regeringspartier K og V.

Der er flertal for dagsordenen, men SF kan ikke støtte den, og det skyldes de punkter, som der var så stor debat om betydningen af lige før frokostpausen. Jeg er lidt ked af det – men det, jeg kommer til nu, giver altså V og K et alibi for at stemme for dagsordenen – for jeg må sige, at når SF stemmer imod, så er vores begrundelse den stik modsatte af Fremskridtspartiets begrundelse for at stemme imod, nemlig at man efter vores opfattelse giver en ubetinget anerkendelse af politiets hidtidige indsats.

Som det er fremgået af formiddagens debat, så mener vi naturligvis – jeg vil gerne gentage det, så det dog trænger ind alle steder – at det er uacceptabelt, at så mange politifolk er kommet til skade i Christiania; men vi finder også, at politiets hidtidige indsats i Christiania nok har været overgearet i forhold til de faktiske kriminalitetsproblemer i Christiania. Jeg prøver nogle gange at forestille mig, at man fik en tilsvarende politiindsats i Silkeborg eller Lemvig. Politiet ved også godt, at der sælges hash og ryges hash i både Silkeborg og Lemvig, det ved de jo godt, men politiindsatserne dér har en helt anden karakter. Det har de i øvrigt også i Århus, den by, jeg selv kommer fra.

Derfor vakte det selvfølgelig stor glæde i Socialistisk Folkeparti, da vi for første gang i min karriere som retspolitisk ordfører – og den er meget lang – fik en justitsminister, der turde

sætte spørgsmålstegn ved, om politiets indsats var den helt rigtige, eller om det eventuelt var noget, der kunne diskuteres med politiledelsen, sådan at man ikke bare, hver eneste gang vi stiller nogle spørgsmål i Retsudvalget, tager politiledelsens svar til efterretning, men erkender, at selv politiet faktisk er underlagt en politisk styring, som ikke kun handler om finansloven, men som også handler om, hvad det er for en slags politi, vi vil have i Danmark.

Kort og godt er spørgsmålet: Hvem er det egentlig, der bestemmer, hvordan lovliggørelsen af Christiania skal finde sted? Er det politiet eller politikerne? Det synes vi var dejligt, og jeg håber meget, og jeg beder til, at den dagsorden, der bliver vedtaget i dag, ikke lægger justitsministeren for mange hindringer i vejen. Jeg har oplevet justitsministeren sådan, at han siger: I sidste ende må det være politikerne, der bestemmer i det her land, også over politiet.

Og sagen er jo, at når Folketinget har besluttet, at Christiania kan bestå på de betingelser, der er nedfældet i loven, så er det uacceptabelt at have et korps, der betragter menneskene derude som en slags andenrangsmennesker, som får en behandling, som vi andre ikke ville blive udsat for, ikke engang hvis vi havde 0,07 g hash i lommen, eller hvis vi råbte efter politiet, fordi det irriterede os. Vi har alle sammen set billederne på tv, vi har alle sammen kunnet læse reportagerne, og vi har haft diskussionen her, og jeg håber, at vi efter i dag dels selvfølgelig kan få den aftale i stand, som der lægges op til i dagsordenen, men også at vi kan se politiet optræde mere, som om det var almindelige mennesker, det havde med at gøre, og ikke andenrangsmennesker.

Der er et andet afsnit i forslaget om motive-ret dagsorden, som SF heller ikke kan stemme for, nemlig den 3. pind, hvor der står, at den indsats mod hashhandelen, der allerede har givet resultater, fastholdes.

Jeg vil godt sige, som jeg har sagt det tidligere fra Folketingets talerstol, at vi i SF ikke har gjort os til talsmænd for fri hash, sådan som f.eks. Konservativ Ungdom har gjort – det er måske derfor, hr. Fischer har så stærk trang til at markere sig – men vi har på den anden side gerne villet diskutere, hvordan politiet bruger sine ressourcer i kampen mod hårde stoffer og hash i dette land. Og vi synes måske nok, at